

РЕШЕНИЕ

№ 6475

гр. София, 31.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5926** по описа за **2023** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение от 30.01.2023г. по НАХД № 4280/2021 г. на СРС, НО, 21 състав е потвърдил наказателно постановление /НП/ № 19-513-07-30025 от 03.05.2019 г., издадено от Началника на 07 РУ-СДВР, с което на И. К. И. е наложено административно наказание глоба в размер на 500лв. за нарушение на чл.64 ал.4 вр. ал.2 от ЗМВР.

В срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН решението е обжалвано от И. И. като постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Иска се АССГ да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и потвърденото с него НП.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът Началника на 07 РУ-СДВР, не изпраща представител и не взема отношение по жалбата.

Прокурорът от СГП счита жалбата за основателна.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София - град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, в преклузивния

14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуващото на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е основателна, но по съображения различни от изложените в нея, които касационната инстанция установи при служебната проверка по чл. 218, ал. 2 от АПК.

В производството пред СРС е установено, че на 24.12.2018г. около 23.00ч. в [населено място], на ул., Професор д-р Г. С.“, срещу бл.№60 полицейските служители Д. П., В. С. и П. М. спрели за проверка И. К. И. и поискали да предостави личните си документи. И. отказал и бил задържан. Съставен бил АУАН№ 19-513-07-30025 от 24.12.2018г. за нарушение на чл. 64 ал.2 от ЗМВР. Впоследствие било издадено и оспореното НП.

При извършена служебна проверка за давностните срокове настоящият съдебен състав установи, че от извършване на нарушението е изтекла абсолютната давност от 4г. и 6 м. за търсене на административнонаказателна отговорност на касатора.

По силата на препращането в чл. 11 ЗАНН по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита, доколкото в ЗАНН не е предвидено друго, се прилагат разпоредбите на НК. В ЗАНН няма изрична уредба за съдебната фаза на административнонаказателното производство и в този случай се прилагат разпоредбите за давността и абсолютната давност в НК.

Давността представлява определен в закона период от време, с изтичането на който държавата губи правото си да осъществи наказателно преследване или да изпълни наложено наказание. За давността съдът е длъжен да следи служебно. С изтичането на давностния срок титулярът на правото губи предоставената му от закона възможност да го осъществи чрез използване на държавна принуда. В наказателното, респ. в административнонаказателното правоотношение, правомощията на държавата се осъществяват само по принудителен ред, който при това е точно регламентиран от гледна точка на държавни органи, които ги осъществяват и от гледна точка на възможните техни действия. П. характер на тези правомощия изключва възможността за доброволно изпълнение на каквото и да било от страна на дееца. Както наказателната, така и административнонаказателната отговорност, е немислима без принудата. Ето защо погасяването на възможността да се упражнява принудително дадено право е равнозначно на погасяване на самото право.

В зависимост от това кое право на държавата се погасява, са налице два вида наказателноправна давност - изключваща правото да се осъществи наказателно преследване, и давност, която погасява правото на държавата да изпълни наложено наказание.

С точка 2 на Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2014 г., ОСНК и ОСС на Втора колегия на Върховния административен съд е прието, че по отношение на погасителна давност в административното наказване се прилага института на абсолютна давност по чл. 81, ал. 3 във вр. с чл 80, ал. 1, т. 5 от Наказателния Кодекс (НК), която в случая е изтекла.

В глава IX от НК "Погасяване на наказателното преследване и на наложеното наказание", чл. 79 предвижда, че наказателното преследване се изключва когато е изтекла предвидената в закона давност. Разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от НК е предвидила обаче абсолютна давност, с изтичането на която, макар да е било

образувано производство, отговорността се погасява. В посочената разпоредба е посочено, че независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член (чл. 80, ал. 1, а в настоящия случай т. 5 от този член от НК). В конкретния случай абсолютната давност (съобразно разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от НК) е три години от момента на извършване или довършване на нарушението по аналогия от чл. 80, ал. 3 от НК. Така при начален момент 24.12.2018 г. (дата на извършване на нарушението), като към 3г. се прибави и една втора на срока по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК се получава период на абсолютната давност от 4г. и 6 месеца, който е изтекъл на 24.06.2023 г., поради което е налице изтекла абсолютна давност. Съгласно нормата на чл. 24, ал. 1, т. 3 НПК образуваното наказателно производство се прекратява, когато наказателната отговорност е погасена, поради изтичане на предвидената в закона давност.

Предвид погасената административнонаказателна отговорност, ангажирана с обжалваното постановление, решението на районния съд и потвърденото с него НП следва да бъдат отменени, а административнонаказателното производство следва да се прекрати.

Воден от горното, на основание чл. 221, ал. 2, АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XX касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 30.01.2023г. по НАХД № 4280/2021 г. на СРС, НО, 21 състав , с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 19-513-07-30025 от 03.05.2019 г., издадено от Началника на 07 РУ-СДВР и вместо него

ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ НП № НП/ № 19-513-07-30025 от 03.05.2019 г., издадено от Началника на 07 РУ-СДВР

ПРЕКРАТЯВА административно-наказателното производство, образувано с АУАН № 19-513-07-30025 от 24.12.2018г., издаден от старши полицаи при 07-мо РУ при СДВР Д. А. П..

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове:1.

2.